

НАТАЛИЈА АЗАРОВА, рођена 1956. у Москви, Русија. Песникиња, лингвиста, доктор филолошких наука, аутор више песничких и научних књига о поезији, преводилац, покретач више часописа, међу последњим и билингвалног часописа *Превод*. Зналац великог броја језика, научни саветник Института за лингвистику РАН, организатор научног семинара „Језик филозофије”, руководилац Центра за проучавање светске поезије. Приредила је више антологија кинеске и хиспаноамеричке поезије. Њени стихови су превођени енглески, шпански, кинески, француски, немачки, холандски, шведски, летонски, чувашки, пољски, румунски, српски, словеначки, македонски. Бави се филозофијом језика, узајамним утицајима поезије и филозофије, интермедијалним односом различитих визуелних уметности и поезије. Овде дајемо превод поема „Литургија” и „Револуција” из збирке *Револуција и групе њојме*, 2019. (К. И.)

БОЈАНА АНТОНИЋ, рођена 1991. у Београду. Завршила је основне и мастер студије српске књижевности на Катедри за српску књижевност Филолошког факултета Универзитета у Београду, где тренутно похађа докторске академске студије. Запослена је у Библиотеци Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета Универзитета у Београду. Њено поље интересовања су књижевност од ренесансе до рационализма и српска књижевност 19. века.

ТАМАРА БАБИЋ, рођена 2000. у Београду. Студент је мастер студија српске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Бави се српском и словенском средњовековном књижевношћу, књижевном историјом, филозофијом и херменеутиком. Током студија добила је неколико награда за научноистраживачки рад. Пише студије и есеје, објављује у периодици.

ТЕОДОРА БЕЛИЋ, рођена 1999. у Новом Саду. Завршила је основне студије словачког језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је тренутно на мастер студијама из комуникологије и медија. Радила је као менаџер локализације превода

(2024). Преводи са словачког и на словачки. Разговоре и текстове објављивала у књижевним часописима на српском и словачком језику.

МИЛАН ГРОМОВИЋ, рођен 1988. у Чачку. Докторирао је 2022. године темом „Византијске теме и мотиви у српској поезији друге половине 20. века: Милорад Павић, Иван В. Лалић, Милосав Тешић, Слободан Костић” на Филозофском факултету у Новом Саду, где ради као научни сарадник на Одсеку за српску књижевност. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књига песама: *Сћирала*, 2020. Књиге научних есеја и огледа: *Зайиси из сћуденїтскої дома – йрема есејима о књижевностїи*, 2014; *Плаво йрозорје – оїлеги о византиїјској духовностїи и сродним асїектїима срїпскої йеснищїїва ХХ века*, 2023; *Рацке очи срїпске књижевностїи – средњовековна есїейїїка у срїпској књижевностїи ХІХ и ХХ века*, 2025. Приредио више књига.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршио на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је уписао и докторске студије. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превођењем поезије и прозе с енглеског и на енглески. Књиге песама: *Икар и Месџа*, 2019; *Spina mundi*, 2024.

КОРНЕЛИЈА ИЧИН, рођена 1964. у Београду. Професор је руске књижевности на Универзитету у Београду, члан Академије заума, почасни научни саветник Европског универзитета у Санкт Петербургу, научни саветник Музеја обериута у Санкт Петербургу, добитник Награде „Андреј Бели” за изузетне заслуге у руској књижевности и медаље „Николај Фјодоров” за допринос у проучавању руске мисли и културе. Од 2013. главни је уредник *Зборника Маїїице срїпске за слависїїку*. Књиге: *Циклус „Плава звезда” Николаја Гумїїова*, 1997; *Етїуды о русской литературе*, 2000; *Драмско сїїваралащїїво Лава Лунца*, 2002; *Элегические раскопки* (коаутор М. Јовановић), 2005; *Поэтика изгнания: Овидий и русская поэзия*, 2007; *Лев Лунц, брат-скоморох*, 2011; *Авангардный взрыв: 22 статьи о русском авангарде*, 2016; *Бука руске аванїарде*, 2022; *Мерцающие миры Александра Введенского*, 2023. Приредила је више од 30 међународних научних зборника на руском језику посвећених руској филозофији, авангарди и концептуалној уметности. Дешифровала, приредила и објавила рукописе руских емиграната Јевгенија Ањичкова и Сергеја Смирнова, као и заборављеног руског песника Јурија Дегена. Објављује радове у часописима *Новое литературное обозрение*, *Russian Literature (Slavic Literatures)*, *Bonposы философии*, *Quaestio Rossica*, *Wiener Slawistischer Almanach*, *Europa Orientalis*, *Russica Romana*, *Toronto Slavic Quarterly*, *Slavic Almanac* и др.

МИЛИЦА ЈЕФТИМИЈЕВИЋ ЛИЛИЋ, рођена 1953. у Ловцу код Косовске Митровице. Пише поезију, прозу, приче за децу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мрак, избављење*, 1995; *Хибернација*, 1998; *Путопис коже*, 2003; *Чарање*, 2007; *Одвijaње свијка – сабрane и нове ђесме*, 2009; *Мистиерија љубави* (избор), 2011; *Жубор ума / Il gorgoglio della mente* (двојезично, на српском и италијанском), 2012; *Тејоважа ума*, 2012; *Мозаикoи на создaиeлoи* (на македонском), 2012; *Das Mysterium der Liebe* (избор на немачком), 2012; *По мери митa*, 2014; *Партиенон звездама зиган*, 2015; *Şehrezat'in yeni dansi – seçilmiş şiirler* (на турском), 2016; *Посланице Одисеју*, 2017; *О Косову oиeи* (и нове ђесме), 2019; *Когирaнo знaње*, 2021; *Моје најљубавније (cиo ђесaмa o љубави)*, 2022. Књиге приповедака: *Сиже случаја*, 2002; *Очи у очи са судбином*, 2015; *Нејрегвиђен сусрeи*, 2016; *Скривено у сјају очију*, 2019. Књиге критика, есеја, огледа и приказа: *Пoeиикa слyиње*, 2004; *Еиcиeмoлoцкa ocвeиљaвaњa*, 2007; *Еiзaкiиocиi иiaјe – иoиpaњa у иoeзију*, 2011; *Пoиpaњa (у иpозни иeкciи)*, 2015; *Лoicнo иpeoбиљe cвeиa*, 2021. Приредила више књига.

ТОМИСЛАВ ЈОВАНОВИЋ, рођен 1949. у Београду. Филолошки факултет (Групу за српскохрватски језик и југословенску књижевност) завршио 1973. године. Магистрирао је 1977. радом „Текстолошка и стилска анализа књижевних дела о светом кнезу Стефану Штиљановићу”, а докторску дисертацију „Књижевно дело патријарха Пајсија” одбранио 1991. године. Од 2005. је редовни професор на Филолошком факултету у Београду. Гостовао са предавањима на многим универзитетима. Бави се старом српском књижевношћу. Приредио, превео и написао предговоре и поговоре за више хрестоматија, житија, типика, апокрифа и средњовековних записа, и објавио мноштво научних радова у стручној периодици.

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноћи*, 1992; *Засега*, 1994; *Повраћак у Хиландар*, 1996; *Дрво слeиoи iaвpaнa*, 1997; *Док нам кров иpокишњaвa*, 1999; *Ко да нам вpaии лицa ycиyии изiубљeнa* (избор), 2004; *Heђeиц у иeсмy*, 2011; *Силазак aнђeлa – иoкocовски циклyс*, 2015; *Ко да нам вpaии лицa ycиyии изiубљeнa* (избор и нове песме), 2015; *Гласови неба иoд зeмљoм*, 2016; *Хиландар, иoвpaицaк у ceбe*, 2020; *Слoвo o рeчимa*, 2022; *Оiлeди из иoeиикe*, 2023. Роман: *Кaд куће нисмo зaкључaвaли*, 2017. Студије и есеји: *Од иoиeмa дo cpoдникa: митoлoцки cвeи Словeнa у срiскoј књижевнocии*, 2000; *Хиландарски иyиoиicи*, 2002; *Тoкoви вaн иoкoвa – aуиeиицни иeснички иocиyици у cаврeмeнoј срiскoј иoeзији*, 2004; *Јeзикoиiвopци – иoиoризaм у срiскoј иoeзији*, 2006; *Дневник рeчи – eсeји и иpикaзи срiскe иeсничкe иpодукциje 2006–2007*, 2008; *Дневник iлacовa – eсeји и иpикaзи срiскe иeсничкe иpодукциje 2008–*

2009, 2011; Ђорђе Марковић Кодер – језик и мит, 2013; Дневник ситихова – есеји и прикази српске јесничке продукције 2010–2012, 2014; Дневник јесама – прикази и есеји српске јесничке продукције 2013–2015, 2016; Речи у сенци – ојледи о јрећујаној српској јоезији завршине јрећине двадесетой и јочейка двадесетјирвој века, 2018; Хиландар и Свејта Гора, између митта и истјорије – јујтойис у слици и речи, 2018; Поејички је-јтрајних – јоејичке јесника рођених између 1956. и 1965. јодине, 2020; Пева „Кућа јоред јујта” – ојледи о крајујевачком књижевном сјваралашјву, 2023; Истјорија српске јоезије Косова и Мејтохије: 1951–2022, 2024.

JANA MIČENKOVA (JANA MICHENKOVÁ) рођена 1980. у Кошицама, Словачка, режисерка, сценаристкиња, драматуршкиња. Словачки језик и књижевност завршила је у Прешову, а на FAMU у Прагу дипломирала на Одсеку сценаристике и драматургије. У Прагу је 2013. године покренула независни позоришни ансамбл Nekroteatro (www.nekroteatro.cz), у ком до данас ради као драматуршкиња и режисерка. За свој позоришни комад *Nekrogame* добила је Награду словачког литерарног фонда за најбољи драмски текст 2013, као и награду за младе драмске писце VEJK AP 2012. Истоимена кратка прича награђена је на конкурс за кратку причу 2012. године (*Poviedka* 2012). За текст новеле *Najkrajšie roky* (*Најлепше године*) добила је награду жирија на књижевном конкурсy DEBUT 2012. Свој књижевни деби, збирку кратких прича, објавила је под називом *Слајки живої* и та збирка нашла се међу десет најбољих у конкуренцији за чувену словачку књижевну награду Anasoft litera 2018. Објавила је и роман *Крв је само вода* (2021). Снимила је четири краткометражна филма, а тренутно ради на сценарију свог дебитантског дугометражног филма под називом *Babičce*. (Т. Б.)

ВЕЛИМИР МЛАДЕНОВИЋ, рођен 1989. у Смедереву. Завршио је основне, мастер и докторске студије француског језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду и 2022. године одбранио дисертацију „Ратови Елзе Триоле: романи, новеле, чланци (1945–1957)”. Области интересовања су му француска књижевност XIX и XX века, рат у књижевности, савремена француска књижевност. Објавио је драмски текст *Друђи њоред мене*, 2014. и био уредник збирке прича посвећене стогодишњици Великог рата *Приче бола и њоноса*, 2014.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Лейбойиса Майице српске*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Од краја 2021. је инострани члан АНУРС. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљо-йис*, 1986; *Тойло, хладно*, 1990; *Абракадабра*, 1990; *Хой*, 1993; *Везници*,

1995; *Прилози*, 2002; *Поштајник*, 2007; *Светилник*, 2010; *Камена чџенија*, 2013; *Чџенија* (избор), 2015; *Мајични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Огледала Ока Недремана*, 2019. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Испраћа је у шоку, зар не?*, 2000; *Видиш ли свице на небу?*, 2006. Студије и есеји: *Легитимација за бескућнике. Српска неоавангардна поезија – поезички идентитет и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009; *Испраћа предака – искушења колективне и индивидуалне ојстанка*, 2018; *Њевошевски покрећу оштора*, 2020; *Поезија Јована Дучића – од емпиријске неакадемије до лирске метафизике*, 2022; *Бунтовник с разлоом: уметности приповедања у „Аутобиографији – о другима“ Борислава Михајловића Михиза*, 2024; *Светлости, сенке и џајугања – есеји с поводима*, 2024. Године 2023. објављена су му *Изабрана дела*, I–VII. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклопедије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1–2, 2018, 2022.

АНДРЕА ОУКА, рођена 2004. у Кикинди. Студира на Одсеку за компаративну књижевност са теоријом књижевности Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Главне области њеног интересовања јесу компаративно проучавање књижевности, теологије и филозофије, као и књижевно превођење.

РАНКО ПАВЛОВИЋ, рођен 1943. у Шњеготини Горњој код Теслића, БиХ. Пише песме, приповетке, романе, драмске текстове, есеје и књижевну критику за одрасле, затим песме, приче, романе и драмске текстове за децу, бави књижевном критиком и есејистиком. Објавио је неколико десетина књига, међу којима и следеће збирке песама: *Немир сна*, 1963; *Дамари јасеновачки*, 1987; *Коси и сјене*, 1997; *Небески лан*, 2001; *Пјесме* (избор и нове), 2004; *Срж*, 2005; *Дама из Господске*, 2006; *Лов*, 2007; *Пјесников прах*, 2008; *Монашки сонети*, 2011; *Између двије празнине*, 2011; *Дубље од слушања*, 2012; *Повраћац у џаку* (избор и нове), 2013; *Зрно*, 2014; *Нова џланеја*, 2014; *Прелазак у сјенку* (избор и нове), 2015; *Лаку ноћ, Љилана*, 2016; *Плавеш*, 2018; *Измајлица*, 2018; *Вински сонети*, 2019; *Прометјев чвор*, 2020; *Кроз илене уши*, 2021; *Варљиве висине*, 2022; *Камен крај џуга* (сонети), 2022; *Пјесма коју никада нисам написао* (поема), 2024. Године 2004. објављена су му *Изабрана дјела* у четири књиге. Живи и ствара у Бањалуци.

РАША ПЕРИЋ, рођен 1938. у Гареву код Великог Градишта. Пише поезију. Живео је четрдесет година у Новом Саду, а сада је у Петровцу на Млави. Књиге песама: *Молиња за џарче неба*, 1967; *Ветрометина срца*, 1970; *Рука биљне анђела*, 1970; *Зелени престо* (за децу), 1973; *Госи у белом*, 1974; *Судњи камен*, 1978; *Земљаци*, 1981; *Дечја дуња*, 1984; *Ваја*

и босиљак, 1988; Косовски рв, 1989; Српски ђуџи, 1990; Гарез и суза, 1991; Србија у Грчкој, 1995; Фрушка звона, 1997; Живи ђирај, 1998; Запад над Србијом, 1998; Плави ђуџир, 1999; Камена таблица, 2000; Светљачник, 2000; Свеџли вилајет, 2000; Виноградац, 2001; Бели монах, 2001; То сам ја (песме за децу), 2001; Тројине, 2002; Човечац, 2003; Земни ђлач, 2003; Дан у слову, 2003; Знам човека, 2003; Плави уздах, 2005; Лирски бокор, 2007; Добро јуџро, јуџро, 2007; Азбучно ђеро, 2007; Мој Нови Сад, 2008; Јесења сеџва, 2010; Јаук васељене, 2012; Слово је моја кућа, 2014; Бројанице, 2015; Сабирак, 2016; Надзорник, 2017; Знам човечицу, 2018; Зимска жеџва, 2019; Дочек аџокалиџе, 2020; Робоџ у ђољу, 2020; Српске ђешковиџице, 2020; Ја – лирска живовџница: 1938–2023, 2024. Објавио Изабране ђесме у десет књига, са шест аутобиографских. Приредио тридесет пет тематских антологија и зборника.

БОРЋЕ СИМИЋ, рођен 1998. у Лозници. Завршио је основне и мастер студије на Факултету примењених уметности у Београду, на одсеку Примењено сликарство. Тренутно је докторанд Факултета примењених уметности, у оквиру студијског програма примењена уметност и дизајн. Од 2023. године ангажован је на предмету Акт на Факултету примењених уметности, са звањем истраживач-приправник. Од 2018. активно излаже на групним изложбама и учествује на ликовним фестивалима и колонијама у земљи и иностранству.

БОШКО СУВАЏИЋ, рођен 1965. у Драгињу код Шапца. Докторирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где предаје као редовни професор. Бави се народном књижевношћу, пише поезију, есеје, студије, драме и уџбенике, преводи с бугарског. Књиге песама: *Пућ крућа*, 1997; *Харманлија*, 2002; *Сонети. Вајре*, 2014; *Anima viva*, 2016; *Најрави ваздух*, изабране и нове песме, 2018; *Ко може да те сјречи*, 2021; *Умети Боја / Посијитије Боја*, 2022. Књига изабраних драма: *Перијеорион*, 2015. Монографије: *Јунаци и маске – ѿумачења срјске усмене ејике*, 2005; *Иларион Руварац и народна књижевност*, 2007; *Певач и ѿрадиција*, 2010; *Дновиде воде – фолклорни елементи у срјској књижевности*, 2012; *Орао се вијаше: ѿредвуковски зајиси срјске усмене ѿеозије*, 2014; *Књија о Вуку*, 2018; *Како ујокојити ијру*, 2018; *Кључ од Косова*, 2021; *Токови савремене срјске драме*, 2022; *Сунце сија – фолклорни и мијски обрасци у ѿеозији Десанке Максимовић*, 2023. Приредио више књига.

ВИТОМИР ГЕОФИЛОВИЋ, рођен 1943. у Врчину код Београда. Пише поезију, прозу, есеје, афоризме и књижевну критику. Књига песама: *Сунце изнујтра*, 1991. Књиге афоризама: *Доле црни ђењак*, 1978; *Примери ојџимизма*, 1989; *Државни циркус*, 1989; *Срби и осџајак свеџа*, 2006; *Орвел неће ђрођи*, 2008; *Од јуче до мало сујџа*, 2023; *Још мало*

ѿа саг ће, 2023. Књиге есеја: *Хиѿерборејци на Сумаѿри*, 2002; *Есеји – о афоризмима, о романима, о ѿесмама*, 2017; *Књижевни есеји*, 2020; *Од Змаја до наших дана*, 2022; *Поеѿика афоризма*, 2023. Књига приповедака: *Како сам усрећио сѿо жена*, 2025. Саставио више антологија.

МИРОЉУБ ТОДОРОВИЋ, рођен 1940. у Скопљу, Северна Македонија. Оснивач је и теоретичар сигнализма, српског (југословенског) неоавангардног стваралачког покрета и уредник Интернационалне ревије *Сиѿнал*. Пише поезију, есеје, дневничку и епистоларну прозу и бави се мултимедијалном уметношћу. Књиге поезије: *Планеѿа*, 1965; *Сиѿнал*, 1970; *Киберѿо*, 1970; *Пуѿиовање у Звездалију*, 1971; *Свиња је одличан ѿливач*, 1971; *Сиѿеѿениѿиѿе*, 1971; *Поклон-ѿакеѿи*, 1972; *Наравно млеко ѿламен ѿчела*, 1972; *Тридесет сиѿналистѿичких ѿесама*, 1973; *Гејак ѿланца ѿуљарке*, 1974; *Телезур за ѿракање*, 1977; *Инсекѿи на слеѿоочници*, 1978; *Аѿѿол*, 1980; *Textum*, 1981; *Чорба од мозѿа*, 1982; *Chinese erotism*, 1983; *Nokaut*, 1984; *Дан на девичњаку*, 1985; *Заћуѿим језа језик језѿро*, 1986; *Поново узјахујем Росинанѿа* (избор), 1987; *Белоуѿка ѿѿије киѿнициу*, 1988; *Soupe de cerveau dans l' Europe de l' Est*, 1988; *Видов дан*, 1989; *Рагосно рже Рзав*, 1990; *Трн му црвен и црн*, 1991; *Амбасагорска кибла*, 1991; *Сремски ѿеваѿ*, 1991; *Диѿем. Говорим*, 1992; *Румен ѿуѿиѿер киѿу ѿреѿирчава*, 1994; *Сиѿриѿѿиз*, 1994; *Девичанска Визанѿија*, 1994; *Гласна ѿаѿалинка*, 1994; *Исѿљувач олује*, 1995; *У цара Тројана козје уѿи*, 1995; *Смрдибуба*, 1997; *Звездана мисѿирија*, 1998; *Елекѿирична сиѿолица*, 1998; *Реѿеѿи за заѿаљење јеѿре*, 1999; *Азурни сан*, 2000; *Пуцањ у ѿовно*, 2001; *Гори ѿовор*, 2002; *Фонѿи и груѿе ѿесме*, 2005; *Плави веѿар*, 2006; *Паралелни свеѿови*, 2006; *Рана, реч и ѿесма* (коаутор Д. Богојевић), 2007; *Злаѿно руно*, 2007; *Свиња је одличан ѿливач и груѿе ѿесме*, 2009; *Љубавник неѿѿѿде*, 2009; *Глад за неѿѿѿворљивим*, 2010; *Киборѿ*, 2013; *Пандорина куѿија*, 2015; *Ловац маѿновења* (избор и нове), 2015; *Из ока сновидећеѿ* (избор), 2018; *Изабране ѿесме Мирољуба Тодоровића (1959–2015)*, 2024. Књиге прозе: *Тек ѿѿѿо сам ѿѿѿорила ѿѿију*, 2000; *Доѿеѿало ми у уво*, 2005; *Прозор*, 2006; *Шаѿро ѿриче*, 2007; *Лај ми на ѿон*, 2007; *Шокинѿ-блѿ*, 2007; *Киснем у кокоѿиѿију*, 2008; *Боли ме блајбинѿер*, 2009; *Торба од врбовѿѿ ѿрућа*, 2010; *Чаробна ламѿа*, 2018; *Иѿака – краѿке ѿриче, снови, нађене ѿриче и слике ѿриче*, 2020; *Гајба за клебеѿане (ѿаѿро роман у 277 жвака и 71 слику)*, 2023. Књиге есеја, студија, полемика и интервјуа: *Сиѿнализам*, 1979; *Шѿиѿеѿ за ѿуминдере*, 1984; *Певци са Бајлон-сквера*, 1986; *Дневник аванѿарде*, 1990; *Ослобођени језик*, 1992; *Иѿра и имаѿинаѿија*, 1993; *Хаос и Космос*, 1994; *Ка извору сиѿвари*, 1995; *Планеѿарна куѿѿура*, 1995; *Жеђ ѿрамаѿѿолоѿије*, 1996; *Signalism Yugoslav creative movement*, 1998; *Miscellaneae*, 2000; *Поеѿика сиѿнализма*, 2003; *Токови неоаванѿарде*, 2004; *Језик и неѿзреѿиво*, 2011; *Дневник сиѿнализма (1979–1983)*, 2011; *Време неоаванѿарде*, 2012; *Сиѿварносѿи и уѿѿѿија – расѿѿѿи неоаванѿарде*, 2013; *Просѿѿо-*

ри сѣнализма, 2014; *Nemo propheta in patria* – ѿлемике, 2014; *Извори сѣнализма – иѿиѣреѿуи*, 2018; *Дневник сѣнализма (1984–1989)*, 2019. Приредио више антологија и зборника.

МАРКО ТОШОВИЋ, рођен 1989. у Сарајеву, БиХ. Бави се модерном, међуратном и савременом српском књижевношћу, посебно Пекићем и Андрићем, пише критичке приказе, есеје и хумористичку прозу и поезију, објављује у периодици.

АЛЕКСАНДАР ЋУКОВИЋ, рођен 1991. у Никшићу, Црна Гора. Основне, специјалистичке и магистарске студије завршио на Факултету политичких наука у Подгорици. Тренутно је докторанд филозофије на Филозофском факултету у Никшићу. Пише прозу, поезију, есејистику и књижевну критику. Књиге прича: *Сјоредни ѿоредак*, 2012; *Кад скидају крила*, 2018; *Писац у куйаѿилу*, 2019. Роман: *Омча*, 2013. Интервјуи: *Конѿѿуре хоризонѿиа*, 2015. Монографија: *Вријеме ријечи: Удружење књижевника Црне Горе од 1946. до 2020. ѿдине* (коауторка Милица Краљ), 2020. Књига поезије: *Херосѿраѿов асисѿенѿи*, 2021. Књиге критика: *Случај Даноноћник: један намјерни (у)ѿаг у заѿисе Мира Вуксановића*, 2022; *Челебић: искусѿво и ѿјесниѿѿиво (Евроѿски оквир црноѿорске књижевносѿи)*, 2022. Књига есеја: *Терор разоноде*, 2024.

КОНСТАНТИН ФИЛИПОВИЋ, рођен 2003. у Ваљеву. Студира упоредо компаративну књижевност и англистику на Филозофском факултету у Новом Саду. Главна интересовања су му из области уметности, религије, историје идеја и сензибилитета итд. Књиге песама: *Песме*, 2022; *Пијавице*, 2022.

ЕЛМА ХАЛИЛОВИЋ, рођена 1978. у Новом Пазару. Пише књижевну критику, студије и есеје. Бави се фолклористиком јужнословенских народа и савременом књижевношћу. Објављене студије: *Слеѿа Живана*, 2010; *Заѿонетѿке* (у коауторству са Енесом Халиловићем), 2015; *Фолклорна збирка Хусеина Дердемеза* (у коауторству са Љиљаном Пешикан-Љуштановић), 2023.

МЛАДЕН ШУКАЛО, рођен 1952. у Бањалуци, БиХ. Теоретичар књижевности, професор на Филолошком факултету у Бањалуци. Пише прозу, студије, књижевну критику и огледе и преводи с француског. Објављене књиге: *Народно ѿозориѿѿе Босанске Крајине 1930–1980* (коаутори П. Лазаревић, Ј. Лешић), 1980; *Оквири и оѿледала*, 1990; *Љубичасѿи ореол Данила Киѿа*, 1999; *Одмрзавање језика – ѿоеѿѿика сѿѿраносѿи у вјелу Миодраѿа Булаѿовића*, 2002; *Пукоѿѿина сѿѿварноѿ – одмрзавање језика, нуѿѿо*, 2003; *Ђавоѿи дукаѿ – о Иви Андрићу*, 2006; *Облици и иска-*

зи, оїледи, 2007; *Портрети – из срїске књижевности у БиХ*, 2015; *Крхотине и друїе їриче*, 2016; *Кулїурни идентитет Кочићевих јунака*, 2018; *Велике илузије (їїривостї, їеаїїралностї, сїїраностї)*, 2020; *Криїички оїїклони*, 2020; *Образовни їарадокси – фраїментї, афоризми, цїїаїї, схолије*, 2021. Приредио више књига српских аутора.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ